

מסכת יבמות

פרק ב' משנה ב'

שְׁנִי אֶחָים וּמַת אֶחָד מֵהוּ, וַיְבִם הַשְׁנִי אֶת אֶשְׁת אֶחָיו, וַיָּחֹר בְּהַ
נָולֵד לְהוּ אֶחָד, וּמַת, קָרָא שׂוֹגָה יוֹצָאת מְשׁוּום אֶשְׁת אֶחָיו שֶׁלֹּא
קָיָה בְּעוֹלָמוֹ, וַהֲשִׁגְנִיה מְשׁוּום צְרָתָה. עָשָׂה בָּה מְאֹרֶר, וּמַת,
הַשְׁגִּנִּיה חֹלֶץ וְלֹא מִתְּחִכָּמָת. רַبִּי שְׁמֻעָון אוֹמֵר, מִיְבִּם לְאַיּוֹ
מֵהוּ שִׁירָצָה, או חֹלֵץ לְאַיּוֹ מֵהוּ שִׁירָצָה: